

W., dnia 24 września 2018r.

sygn. akt OSD 54/18

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)

z dnia 24 września 2018r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r.pr. M. B.

Sędziowie: r.pr. B. C.

r.pr. J. D. (sprawozdawca)

Protokolant: r.pr. K. J.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. I. B.

sprawa z odwołania A. B. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 17 czerwca 2018r. sygn.akt. RD 79/18 o odmowie wszczęcia dochodzenia - w sprawie radcy prawnego P. K.,

postanowił:

I.

utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) z dnia 17 czerwca 2018 r.. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie rozpoznawanej pod sygn.akt. RD 79/18.

II.

zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

UZASADNIENIE

Pismami z dnia 28.04.2018 r. oraz z dnia 01.05.2018 r. Pan A. B. złożył do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) skargę na radcę prawnego P. K., zarzucając mu, iż postępowaniu toczącym się przed Sadem Rejonowym dla (...) IV Wydział Gospodarczy sygn. akt IV G-Nc (...), radca prawny reprezentując powoda złożył do Sądu wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji wygenerowany z komputera, na którym złożył pieczętkę ze swoimi danymi osobowymi bez podpisu. Ponadto zarzucił radcy prawnemu posłużenie się w wyżej wskazanym postępowaniu sądowym wadliwym pełnomocnictwem tj. udzielonym przez inny podmiot niż strona powodowa. Skarżący podkreślił, że dochodzona należność nie ma związku z jego działalnością gospodarczą, co wskazuje na próbę wyłudzenia pieniędzy od niego przez radcę prawnego P. K.. Do pisma z dnia 28.04.2018 r. skarżący dołączył jako dowód na poparcie swoich twierdzeń kserokopię rzeczowego wydruku z komputera z pieczęcią radcy prawnego. W dokumencie tym znajduje się treść: „ Poniższy wydruk stanowi automatycznie wygenerowany wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) (...) a (...) z dnia 23.12.2010 r.”. Żadnych innych dowodów na poparcie swoich twierdzeń skarżący nie dołączył.

W dniu 17 czerwca 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie na podstawie art. 305§1 kpk, art. 325a§2 kpk art. 17§1 pkt. 1 kpk w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (DZ. U. z 2016 r. poz. 233). W uzasadnieniu powyższego postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) podniósł, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia niezgodnego z prawem. Ponadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, iż dokonując analizy skarg, iż istnieją spór co do kwot dochodzonych od skarżącego, a taki spór nie może być przedmiotem postępowania dyscyplinarnego przed (...). Podnoszone argumenty przez skarżącego zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, powinny być podniesione w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w sprawie o sygn. akt IV (...). Zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, taki spór oraz opisane i stawiane zarzuty nie mieszczą się w kompetencjach Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...). Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego prawidłowo pouczył o przysługującym środku odwoławczym.

Od wydanego postanowienia z dnia 17 czerwca 2018 r. w dniu 13 sierpnia 2018 r. z zachowaniem terminu do jego wniesienia zostało złożone odwołanie pokrzywdzonego. W rzeczonym odwołaniu pokrzywdzony/skarżący zarzucił pobieżną analizę sprawy, podtrzymując swoje zarzuty co do wydruku jako dokumentu co najmniej nielegalnego, jak również co do zarzutów związanych rodzajowo z udzielonym pełnomocnictwem wystawionym przez inny podmiot. Żądał uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości oraz sformułował wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie radcy prawnego.

Przy tak ustalonym zakresie odwołania, (...) postanowiło utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) z dnia 17 czerwca 2018 r. sygn. akt RD 79/18 o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie. Sąd orzekając w niniejszej sprawie ma obowiązek dokonać sprawdzenia poprawności wydanego i zaskarżonego postanowienia oraz oceny dokonania zgromadzonych w aktach sprawy dowodów. W ocenie Sądu zastępca rzecznika prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie i zgromadził dowody, które pozwoliły mu na dokonanie w konsekwencji wydania prawidłowego co do podstaw prawnych postanowienia i uzasadnienia, które prawidłowo odzwierciedlały przebieg postępowania. Nie można zatem dopatrzeć się naruszenia art. 94§1 pkt. 5 kpk w związku z art. 424§1 i 2 kpk. (...) pragnie zauważyć, iż zgodnie z Postanowieniem Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 17 lutego 2010 r. sygn. akt III KK 335/09 (opublikowane w legalis.pl) cyt: „ Do naruszenia art. 94 § 1 pkt 5 KPK doszłoby jedynie wtedy, gdyby w sytuacji braku przepisu szczególnego zwalniającego sąd z obowiązku sporządzenia uzasadnienia, postanowienie w ogóle go nie zawierało. Art. 94 § 1 pkt 5 KPK nie formułuje natomiast żadnych wymagań co do zawartości uzasadnienia i jego merytorycznej jakości, które to kwestie uregulowano innymi przepisami ustawy”. Również stanowisko doktryny prawa vide komentarz do kpk red. Skorupka 2018, wyd. 3/P. – wydawnictwo legalis.pl, podnosi: „ Ustawa nie określa, co powinno zawierać uzasadnienie postanowienia, z wyjątkiem postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego (art. 251 § 3 KPK). Problem ten wielokrotnie był przedmiotem zainteresowania SN. W wielu orzeczeniach wyjaśniano, że uzasadnienie postanowienia powinno wskazywać wszystkie istotne przesłanki, którymi kierował się organ wydający postanowienie, a w konsekwencji powinno wyczerpująco wyjaśnić przede wszystkim podstawę faktyczną i prawną rozstrzygnięcia (zob. post. SN z 15.2.2001 r., III KKN 595/00, Biul. I. Pr. 2001, Nr 4, s. 18; wyr. SN z 26.6.2003 r., III KK 65/02, OSNwSK 2003, Nr 1, poz. 1376; post. SN z 5.10.2005 r., II KK 139/05, OSN 2005, Nr 1, poz. 844).”

Zdaniem (...) uzasadnienie postanowienia zawiera wszystkie istotne elementy do możliwości jego kontroli instancyjnej. Co więcej odzwierciedla ustalenia faktyczne w sprawie oraz prowadzi do prawidłowych konkluzji zawartych w uzasadnieniu tego postanowienia. Również zgromadzone dowody w niniejszej sprawie dają podstawy do oceny i kontroli wydanego i zaskarżonego postanowienia rzecznika dyscyplinarnego. W ocenie (...) do naruszenia art. 94 § 1 pkt. 5 kpk w związku z art. 424 § 1 i 2 kpk w przypadku wydanego postanowienia doszłoby jedynie wtedy, gdyby w sytuacji braku przepisu szczególnego zwalniającego rzecznika dyscyplinarnego z obowiązku sporządzenia uzasadnienia, postanowienie w ogóle go nie zawierało, lub odbiegałoby od zgromadzonych dowodów w sprawie oraz ich całkowicie błędnej oceny prawnej, co w rozpoznawanej sprawie nie miało miejsca. Podkreślić należy, iż art. 94 § 1 pkt. 5 kpk nie formułuje natomiast żadnych wymagań co do zawartości uzasadnienia i jego merytorycznej jakości. Zaskarżone postanowienie zastępcy rzecznika dyscyplinarnego uzasadnienie zawiera, co przesądza o braku

możliwości stawiania zarzutów o naruszeniu art. 94 § 1 pkt 5 KPK w związku z art. 424 § 1 i 2 kpk. Również merytoryczna ocena stawianych zarzutów radcy prawnemu zasługuje na pozytywną ocenę trafności i zgodności z prawem wydanego postanowienia. Dokonana analiza przedłożonego dowodu w sprawie, oraz twierdzeń skarżącego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego jest prawidłowa i zgodna z prawem. Zgodzić się należy za Zastępcą Rzecznika, iż wszystkie te elementy budzące wątpliwości skarżącego powinny zostać podniesione w toczącym się postępowaniu przed Sądem powszechnym właściwym dla rozstrzygnięcia sporu sądowego. Skarżący nie przedstawił żadnego dowodu na twierdzenie, iż jest to próba wyłudzenia ze strony radcy prawnego, a zastępca rzecznika nie ma ich obowiązku poszukiwania. Dopiero zakończone postępowanie przed Sądem Rejonowym, gdy podnoszone argumenty znajdą potwierdzenie co do twierdzeń skarżącego mogłoby stanowić ewentualną przesłankę do wszczęcia dochodzenia, ale przy tak przedstawionym stanie sprawy przez skarżącego oraz wskazanych dowodach na poparcie swoich ocen i twierdzeń, nie można tego przyjmować jako sformułowania kategorycznego ze strony (...). Na chwilę obecną rozpatrywanej sprawy słusznie i zgodnie z prawem zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał jako podstawę odmowy wszczęcia dochodzenia na art. 17 §1 pkt. 1 kpk, ponieważ (...) też nie dopatrył się takich argumentów i dowodów, które dałyby podstawę do innego kwalifikacji prawnej.

Zastosowana zatem podstawa prawna wydanego postanowienia z dnia 17 czerwca 2018 r. przez Zastępcę rzecznika dyscyplinarnego jest prawidłowa w ocenie (...).

Z tych też powodów należało orzec jak w sentencji.

Na podstawie art. 70 (6) ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania w wysokości 1000 zł (słownie jednego tysiąca złotych) (...) obciążył (...) (...).

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2017 roku, poz. 1870) od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.